

Ureja uredniški odbor — Glavni in odg. urednik Jože Stular — tel. 22-111, lok. 82 — Tisk in klišej CP «Gorenjski tisk»

Sava

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA TOVARNE GUMIJEVIH IZDELKOV SAVA KRANJ

LETO VII. — STEVILKA 2

KRANJ, 31. JANUARJA 1967

PRVO POLLETJE UČENJA V PGŠ JE ZA NAMI

Prav te dni smo zaključili pouk v prvem polletju poklicne gumarske šole, hkrati pa smo zaključili tudi redni pouk v oddelku za zaposlene TGS.

Pouk v oddelku za zaposlene se je pričel v jeseni leta 1963. V začetku je bilo vpisanih skupno 26 slušateljev. Zadnji, sedmi semester, pa je končalo le 15 slušateljev.

V tem obdobju so slušatelji opravili skupno že 620 kolokvijev in izpitov.

Solanje v oddelku je bilo naporeno in težko, kar dokazujejo samo te številke;

— kolokvijev ali izpitov niso ponavljali 3 slušatelji,

— slušatelji so ponavljali skupno 92 kolokvijev, izpitov,

— slušatelji so v zaostanku še za 46 kolokvijev in izpitov,

— slušatelji morajo v VII. semestru opraviti še 75 izpitov.

Prav gotovo pa slušatelje najtežje delo še čaka, saj bodo morali opraviti še zaključni izpit, ki je pri tej skupini obsežnejši, saj vključuje seminarsko strokovno nalogo z zagovorom, pismeni in ustni izpit iz slovenskega jezika in ustni izpit iz skupine strokovnih predmetov.

Po uspešno opravljenem zaključnem izpitu bodo slušatelji dobili

diplomo, dokaz za uspešno zaključeno tri in pol letno šolanje.

V poklicni gumarski šoli je bila tudi selekcija, tako da je sedaj skupno še 60 učencev v obeh letnikih. Prav to dokazuje, da delo v šoli ni enostavno in da mora vsak učenec vložiti veliko naporov, če hoče obvladati učno snov, ki je obsežna in potrebna vsakemu poklicnemu delavcu.

Učni uspeh v polletju:

razred	skup. štev. uč.			izdelali		ni izdelalo		obisk %	sred. ocena
	M	Z	skupaj	štev.	%	štev.	%		
I.	20	9	29	15	51,7	14	47,3	99,0	2,9
II. a	8	8	16	8	50,0	8	50,0	97,8	2,6
II. b	10	5	15	11	73,3	4	26,7	96,1	2,7
skupaj	38	22	60	34	56,6	26	43,3	97,6	2,7

Učni uspeh od prve do polletne redovalne konference se je izboljšal v drugem letniku in to:

v II. a razredu za 16,7%,

v II. b razredu za 13,3%.

V I. letniku je ostal skoraj nespremenjen, saj je boljši le za 0,03%. Kljub temu pa je prvi razred še vedno dober, saj ni nobenega učenca, ki bi imel več kakor 3 nezadostne ocene, to pa je v primerjavi s prvimi letniki prejšnjih let velik uspeh.

Najboljši učenci so:

v I. razredu Rudolf Stanko s srednjo oceno 4,25

v II. a razredu Jurica Ivanka s srednjo oceno 3,5

v II. b razredu Ažman Janez s srednjo oceno 3,64

Mnenja sem, da čas zahteva vestno in redno delo, tega pa lahko opravlja vsak, kdor ima poleg

daljše prakse tudi teoretično znanje. Tega se danes še ne zavedamo dovolj, lahko pa smo prepričani, da bomo vsak mačehovski odnos do strokovnega izobraževanja drago plačali. Od strokovno neusposobljenega in družbeno neaktivnega neposrednega proizvajalca ne moremo pričakovati povečane produktivnosti in ne poglobljenega družbenega samoupravljanja.

JOZE KOCIJAN

SMO PRED LETNO KONFERENCO ORGANIZACIJE ZVEZE KOMUNISTOV

Se dober mesec nas loči od letne konference organizacije zveze komunistov v naši tovarni. V času, ko to pišemo, so se pričele razprave in konference po osnovnih organizacijah, kjer bodo pripravili letna poročila ter razprave o tem in pa pripravo predlogov za nove sekretariate in tovarniški komite.

Več ali manj so se te naloge lotili resno vsi sekretariati, zato ni naš namen pisati o tem. Kako se pripravljajo na letno konferenco celotna partijska organizacija v Savi ter najvažnejša vprašanja ki jih bodo obravnavali, nam je v razgovoru povedal tovariš Ciril Habe, sekretar TK.

Poleg čisto organizacijskih problemov, ki čakajo na rešitev (neudeležba na sejah osnovnih organizacij, delovanja članov ZK v organih upravljanja, odgovornost, delo TK in njegov odnos do osnovnih organizacij), konferenca ne bo mogla mimo pomembnih vprašanj, kot so: realizacija sklepov 14. seje delavskega sveta podjetja, gospodarjenje, delitev dohodka, integracijski procesi in drugo.

Tovarniški komite je v pretekli mandatni dobi že obravnaval ne-

večino sprejeta, v svoji organizaciji. Dosedanje diskusije o tem vprašanju bodo morale odpasti.

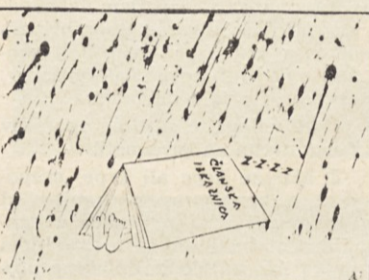
V zvezi z reorganizacijo, o kateri smo tudi pri nas že razpravljali, pa nam je tov. Habe dejal: »Bistvo reorganizacije ni v tem da se formalno reorganiziramo, si izberemo drug naziv (npr. predsedstvo namesto TK), delamo pa po starem. Končno je popolnoma nepomembno, kako se imenuje forum. Pomembneje je, da reorganiziramo naše delo, delo organizacije in da popravimo odnose. Demokratizacija, ki je dobila poseben poudarek po IV. in V. plenumu, nam nalaga predvsem konkretni odnos do problemov, predvsem pa nam nalaga dosti večje odgovornosti, ki jih imamo kot člani ZK v kolektivu, v organih upravljanja.

Čeprav je v naprej zelo težko dati oceno dela celotne organizacije ZK v naši tovarni (ker ima to pravico izključno le konferenca), pa smo tovariša Habeta vseeno zaprosili za njegovo mnenje. Dejal je, da sta za mandatno dobo za vse organizacije ZK v SFRJ pomembna dva dogodka: gospodarska reforma in IV. plenum CK ZKJ. Upoštevajoč to znotraj podjetja ter določeno posivnost posameznih članov ZK in zelo različna mnenja o ciljih teh dveh dogodkov (če vzamemo ta dva za najvažnejša) sem bil kot sekretar večkrat v velikih dilemah, kako formulirati skupna stališča, ki so dejansko v interesu članstva in kolektiva.

Za ta najodločilnejša momenta po VIII. kongresu, ki ga v posameznih postavkah korrigirata, je bilo vsekakor v praksi težko zavzeti ustrezna stališča, ker smo imeli premalo pomoči forumov naše organizacije. Menimo, da bi morali člani centralnega komiteja zveze komunistov večkrat priiti v neposredni stik s komunisti — neposrednimi proizvajalci. Prav tam se pojavlja največ problemov in le tam se uresničuje celotna sprejeta politika. Neposredna vez, ki je zdaj skoraj ni, bi bila na ta način vzpostavljena. Zelo odobravamo metodo, ki jo je ubral izvršni komite, ki je posredoval pred plenumom teze vsemu članstvu z namenom, da se o tem pogovorijo in dajo svoja mnenja. S takim načinom je plenum dobil najširše mnenje o posameznih vprašanjih.

Na koncu razgovora je sekretar TK ZK Sava dejal, da bodo o vsem, kar nam je povedal in še o vrsti drugih problemov, razpravljali na letni konferenci, predvsem pa, da bo velika skrb namenjena (ne)aktivnosti članov zveze komunistov v novih pogojih delovanja.

V tem sestavku sem povzel le nekaj misli, o katerih mi je tovariš Habe pripovedoval. Za prihodno številko bomo pripravili še en sestavek pred letno konferenco. JOŽE STULAR

TEŽAVE IN USPEH RAZVOJNE SKUPINE ZA PNEVMATIKO

Piše: ing. Silvo Mravlje

Na koncu vsakega leta delamo inventure, bilance in plane na vseh področjih. S tem ugotovljamo rezultate enoletnega dela, na podlagi teh pa si začrtavamo smernice za svoje nadaljnje delo. Ti rezultati in načrti pa so v veliki meri odvisni od splošnega gospodarskega položaja, organizacije, medsebojnih odnosov in ostalih faktorjev.

Od začetka leta 1966 se vsa razvojna dejavnost odvija v okviru razvojnih skupin. Te vključujejo vse sodelavce, potrebne za dokončno rešitev določenih nalog. Ker zajema proizvodnja pnevmatike približno 75 odstotkov naše celotne proizvodnje, bomo skušali opisati težave in uspehe pri dosedanjem delu ter nadaljnje načrte razvojne skupine za pnevmatiko.

Glavne naloge te skupine so naslednje:

- reševanje tekočih problemov, ki nastanejo zaradi sprememb osnovnih surovin;
- reševanje problemov, ki nastopijo zaradi reklamacij in prekomernih napak v proizvodnji;
- racionalizacije v konstrukciji izdelkov, postopkih in uporabljenih surovinah (iskanje možnosti pocenitve izdelkov ali izboljšanje kvalitete);
- razvijanje novih izdelkov;
- razvijanje novih preoblikovalnih postopkov;
- konstruiranje orodja za pnevmatiko in tehnične izdelke;
- sestavljanje tehnične in tehnološke dokumentacije.

Naloge so za današnje število sodelavcev dovolj obsežne, posebno še zato, ker zaradi stalnih reorganizacij in menjav sodelavcev ter nejasnih perspektiv ne more priti do brezhibnega sodelovanja.

Na večja ovira za širše razvojno delo je stalno pomanjkanje nekaterih materialov zaradi pomanjkanja sredstev za določena področja ali pa zaradi neprav-

časne nabave. Zaradi tega je bilo samo v letu 1966 potrebnih 83 sprememb rednih zmesi za pnevmatiko in 26 sprememb mešalnih predpisov. Vse to pa je vplivalo tudi na kvaliteto izdelkov.

V zvezi z reklamacijami in prekomernimi napakami v proizvodnji je razvojna skupina v letu 1966 reševala naslednje probleme:

- prelomi kordnega ogrodja pri plaščih 6.70—14, 5.20—14 in 5.60—15;
- defekti v nogi plaščev 11.00—20 (reševanje v zaključni fazi);
- regeneriranje avtozračnic pri dinamičnem preizkušanju in uporabi;
- nezalivanje in ostale napake pri žičnih plaščih (izdelana študija in problem zadovoljivo rešen);
- prehitro staranje in »lezenje« ščitnikov;
- uvajanje novih premazov za surove avtoplašče (čakamo na ureditev prostora za pripravo premazov);
- nov način zračenja kalupov in oblikovanje protektorjev za avtoplašče (začetni rezultati so zadovoljivi).

Velikega pomena pa so posebno v današnji situaciji različne racionalizacije v konstrukciji izdelkov ali spremembah zmesi, ki znižujejo materialne stroške. Naj-

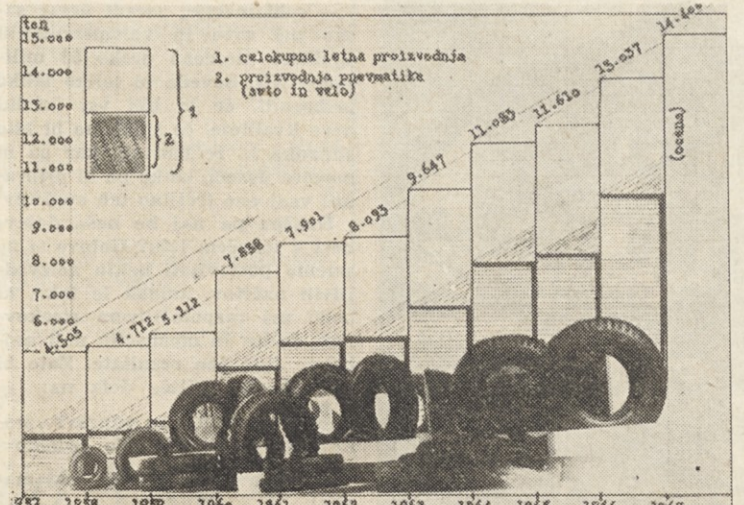
važnejše med njimi so bile naslednje:

- uvedba korda večje deniaže pri plaščih 8.25—20 in 9.00—20;
- korektura profilov nekaterih potniških protektorjev, da bi se zmanjšala poraba materiala;
- uvedba nove zmesi za tovarne protektorje;
- popravljanje manjših defektov pri avtozračnicah;
- uvedba nove zmesi za tovarne avtozračnice na bazi NK in SK;
- sprememba zmesi za potniške avtozračnice;
- sprememba konstrukcije žičnih jeder za avtoplašče;
- sprememba zmesi za transportne trakove.

Med novo uvedenimi izdelki so posebno pomembni:

- tubeless plašči 5.20—12, 5.60—13, 5.90—13, 5.60—15, 6.40—13 z letnim profilom;
- plašči iz nylonskega korda (za večje brzine);
- plašči 7.50—16 P;
- plašči 8.25—20 in 9.00—20 Safemaster;
- plašči za viličarje;
- dvobarvni veloplašči;
- diafragme za BOM preše.

V zvezi z reševanjem teh problemov je bilo na novo izdelanih (nadaljevanje na 2. str.)

TAKOLE SMO DELALI

IZPOLNITEV PLANA 1966

	Izvršitev 1965	Plan 1966	Indeksi		
			Izvršitev 1966	izvrš. 66	izvrš. 65
Proizvodnja	11.239	12.900	13.035	114,8	101,0
Zaposleni (povpr.)	1.746	1.789	1.822	104,4	101,8
Delovni dnevi	266	254	257	96,6	101,2
Proizvodnja na zaposlenega	6.437	7.211	7.154	111,0	99,8
Proizvodnja na delov. dan ton	42,3	50,8	50,7	119,9	99,8
Izvoz	\$ 875.848	800.000	1.033.661	118,0	129,2
od tega na zapad	\$ 311.431	320.000	342.945	110,0	107,2

V desetih letih našega dela smo proizvodnjo povečali več kot za 100%. Ta porast pa predvidevamo že v naslednjih letih, cilj pa je letna proizvodnja 30.000 ton gumenih izdelkov. Trenutne kapacitete zadoščajo za proizvodnjo 20.000 ton. Če ne bi bilo pomanjkanja surovin, bi lahko to tudi naredili.

NAŠ RAZGOVOR

Poročali smo že, da je konec lanskega leta odšel v pokoj Ivan Petrič, poklicni gasilec. Danes vam predstavljamo Janeza Globočnika, ki je zamenjal tov. Petriča na delovnem mestu.

Janez, ki se je z veseljem odzval prošnji za razgovor (in ki je tudi obljubil, da bo občasno pisal v našem glasilu o gasilski problematiki), je tako začel svojo pripoved:

»Rodil sem se 1923. leta. Ko sem se zaposlil v Savi, sem enajst mesecev delal pri avtotransportu, nato pa do leta 1966 pri prevleki valjev. Tedaj sem bil na svojo prošnjo imenovan za poklicnega gasilca. V gasilske vrste sem se vključil, ko mi je bilo 23 let. Prav tedaj sem bil demobiliziran iz JLA. Kot član prostovoljnega gasilskega društva sem v glavnem delal v Lahovčah, ko pa sem se leta 1948 preselil v Kranj, sem se vključil v PIGD Sava.«

Janeza nisem vprašal, če ga gasilstvo veseli. Menim, da bi bilo to odveč. Tisti, ki se pridružijo gasilcem (ali katerikoli drugi prostovoljni organizaciji) pa da jim ne pripadajo s srcem — kmalu odnehajo. In če je Janez Globočnik član gasilskih društev 20 let, ga ne morem vprašati, če ga to veseli. Tudi zdaj, ko mu je postalo to poklic, njegovo redno delo, se ga je oprijel z veliko resnostjo in odgovornostjo.

Na koncu sem ga še povprašal za njegovo mnenje o urejenosti in pripravljenosti gasilnih aparatov v naši tovarni in pa, kako namerava reševati probleme, ki se bodo pojavljali.

»Menim, da je urejenost in pripravljenost gasilnih aparatov zadovoljiva. Tu in tam pa se pojavljajo manjše nepravilnosti, ki jih skušamo sproti reševati. Jasno je, da v prvi vrsti naše delavce opozarjamo na to in ne bi želeli, da bi to morali reševati z disciplinskimi ukrepi. Toda če drugače ne bo šlo, se bomo morali pa poslužiti tudi teh. Gre za našo varnost, za premoženje, in to moramo varovati. Kot svoje doma!

Zapiši prosim, da res želim, naj mi vodje DE in vsi ostali pomagajo, predvsem pa naj spoštujejo

predpise in določila o varnosti pred požari. Veliko lažje je delati in odnosi so dobri, če probleme rešujemo skupaj, z dogovori, predvsem pa tovariško. Pri tem je pomembno sodelovanje vodij DE. Njihovi zgledi bodo vplivali tudi na ostale delavce v enotah.«

Z željo, da bi bilo njegovo delo kar najbolj uspešno, sva z Janezom zaključila ta kratek razgovor,

na koncu pa me je še zaprosil, naj bi ob enem s tem prispevkom objavil tudi njegovega. Pripravil je tole:

Vzporedno s širjenjem in razvijanjem naše tovarne uporabljamo pri nas vedno več vnetljivih snovi. Da ne bi to povzročalo požarov, upoštevajte tale navodila:

1. Ne zalagajte gasilnih aparatov z nepotrebni predmeti!

2. Mastne krpe ali krpe, prepone z bencinom, odstranite od strojev, prav tako posode z bencinom ali lepilo! Za take stvari ima vsaka DE zaboje in določene prostore.

3. Kadilci, ne kadite na nedovoljenih mestih! Delavski svet podjetja je sklenil, da se to smatra za hujšo kršitev delovne discipline, kar se lahko kaznuje tudi z odpustom iz podjetja.

4. Za izvajanje teh nalog so odgovorni predvsem vodje DE.

JOŽE STULAR

PLANINSKA KOČA NA KALIŠČU - TOČKA SAVSKIH PLANINCEV

Na zadnji seji planincev v naši tovarni so dom na Kališču sprejeli v upravljanje naši planinci. Res, da le preko zime, vendar je Planinsko društvo Kranj s tem pokazalo veliko zaupanje v naše društvo. Sicer pa ni čudno, saj so naši planinci dokaj aktivni. Tudi številčno je naša sekcija tako močna, da ni vprašanje, kako bo ta dom oskrbovan.

Peter in Tone sta najresnejša za delo v domu. Ni sobote in nedelje, da ne bi našli teh fantov na Kališču. Ne vem, če ju je že kdo vprašal, kako ga oskrbujeta. Pravita, da je potrebno vse na hrbtu prenesti. Včasih dobita pomoč, vendar je to skoraj premalo. Na zadnji seji so se vsi planinci obvezali, da bodo pomagali pri delu. Toda takih, ki bi res pomagali, je zelo malo. Mogoče bi jih človek na prste preštel. Dragi planinci, tako se nismo zmenili. Kako dovolite, da garata v glavnem le dva vaša kolega, včasih tudi še kateri, kar pa je redko. Torej, tovariši, nahrbtnik na rame, pa proti Preddvoru in Mačam, kjer boste lahko dobili material, ki ga je treba prenesti na Kališče.

Ne mislite, da vam bo žal obiskati dom na Kališču. Če boste enkrat ali dvakrat šli gor, boste verjetno še katerikrat. Peter in Tone pa vam bosta hvaležna, saj ju boste vsaj malo razbremenili. Tudi pot vas bo upehala, toda te ovire se z dobro voljo premagajo in veselje na vrhu bo toliko večje.

Ce ste res planinci, veste, kaj pomeni tako razvedrilo in koliko sveži zrak. Pot, ki se vije po gozdčku, je tako prijetna, da človeka kar vleče naprej — naprej proti vrhu. Potoček, ki ga srečate, je prava osvežitev, saj daje poti ravnokrat, ko hoče biti dolgočasna, tako poskočnost, da vsak pla-

ninec stopi z mnogo čvrstejšim korakom naprej.

Stopetindeset ovinkov na poti (če jih je ravno toliko, ne vem, sicer jih pa lahko preštejete) daje planincu smelost koraka. To je korak planinca. Nekoliko počasnejši je, vendar odločen. Vsak korak zahteva naslednjega, za vsakim ovinkom pride drugi, dokler vam pravi gorski veter, ki veje čez vrh, ne reče: sedaj ste pa pri koči. Ta veter ni tak kot v dolini, to je veter življenja, veter hitrosti in razvedrila, veter, ki vam pordeči lica, da postanejo zdrava. Pa ne mislite, da je ta veter edini užitek. Tu je še čudovito gorsko sonce. Kaj je lepšega kot prijetno sončenje. Nikdar ni prevroče, saj vas hladi veter.

To je nekaj vtisov, s katerimi sem hotel spomniti naše planince in tudi ostale člane kolektiva, da Peter in Tone v bodoče ne bosta več edina v domu. Sklepe je treba v

Tovarni Stol in Titan Kamnik sta v sodelovanju z občinskimi komitejem ZM Kamnik organizirali 22. januarja t. l. oddajo »Pokaži, kaj znaš!«, katere so se udeležili tudi naši mladinci in uspešno nastopili kot pevci in recitatorji. Nastopila je tudi naša folklorna skupina in zaplesala venček gorenjskih plesov ter kljub majhni nezgodi — vdrl se je namreč oder — navdušila polno dvorano. Prve nagrade si sicer nismo priborili, ker nam jo je prevzel duet iz Maribora, ki, kot smo slišali, poje v nekem hotelu, torej ga lahko imamo za poklicni ansambel in zato menimo, da ni bilo pravilno, da je sodeloval na tej oddaji. Drugo mesto so si delili naš pevec Frenk Bobič, pevka iz Kranja in naša folklorna skupina. Žreb je določil drugo mesto našemu pevcu, ki je prejel lepo darilo — kitaro, tretje pa je zasedla pevka iz Kranja. Na četrtem mestu je bila folklorna skupina, ki je za nagrado prejela stojalo za rože. Nato so se zvrstili še: Manja Iljaž — recitatorka, ki je zasedla 5. mesto in prejela lepo kristalno vazo, nato pa pevka Metka Srša in pevec Tine Stare. Recitatorja Lada Mraza pa so po nesrečnem naključju spregledali, tako da je kljub dobremu nastopu ostal brez nagrade.

SAVSKA MLADINA NA ODDAJI »POKAŽI KAJ ZNAŠ« V KAMNIKU

Po oddaji smo bili povabljeni v Kamniško Bistrico, kjer so nas prireditelji pogostili.

Sedaj pa še nekaj besed o sami organizaciji oddaje. — Menim, da se prireditelji niso dovolj resno pripravili in da so hoteli vse v prekratnem času in površno narediti. Menim, da se ne bi smelo zgoditi, da odpove orkester le nekaj ur pred oddajo, da morajo prireditelji na hitro poiskati drug ansambel, da nastopajoči še 10 minut pred začetkom same oddaje ne morejo izvedeti, kdaj bodo na vrsti in še mnogo drugih malenkosti. — Upam in želim, da mi takih napak na naši prihodnji oddaji »Mladina pred mikrofonom« ne bomo napravili. — Vsem nastopajočim pa se zahvaljujem za sodelovanje in uspešen nastop.

BEBE BRUNSKOLE

izvrševati, pa če so tudi planinski. Planinec naj bo iskren v svojem delu in naj ne govori eno, dela pa drugo. Izkoristite prave sobote in nedelje in se razvedrite na gorskem zraku, saj boste tako lažje premagali težave, ki vas čakajo v prihodnjem tednu pri vašem delu v tovarni.

TEŽAVE IN USPEH...

(nadaljevanje s 1. strani)

161 specifikacij in vsi ostali predpisi, potrebni za poizkusno in redno proizvodnjo.

Na področju konstruiranja kalupov so bile uvedene nekatere izboljšave, npr.: nov sistem zračanja pri kalupih za pnevmatiko in skupinski kalupi za prešane izdelke.

Razen zgoraj omenjenih del pa so bila potrebna še razna vzporedna dela, kot dopolnjevanje proizvodne dokumentacije, načrti in proračuni za nove in rekonstruirane izdelke, sodelovanje z nabavno in prodajno službo ter analize konkurenčnih izdelkov.

Tudi preizkušanju na preizkusni postaji smo posvetili večjo pozornost.

V zvezi z različnimi tehnološkimi spremembami, ki so bile izvršene zaradi uvedbe cenejših ali kvalitetnejših surovin, enostavnejše konstrukcije ali postopka, so bili tudi doseženi prihranki kot npr.:

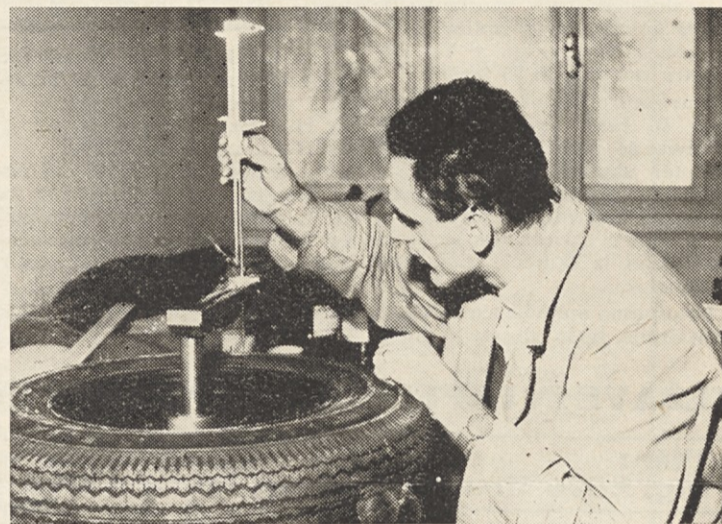
— uvedba korda večje denarje in sprememba konstrukcije pri plaščih 8.25—20 in 9.00—20
cca 15.000.000 SD

— odpravi prekomernih in uporabi nujnih odpadkov surovega korda.

Vendar pa menimo, da bodo uspehi na tem področju precej manjši, če ne bo vsaj pri glavnih proizvodnih fazah, kjer predelajo neposredni proizvajalci v časovni enoti veliko količino materiala, takoj uvedeno nagrajevajo po kvaliteti. Tudi pravilen obračun porabe materiala po EE bo prispeval k boljšim uspehom.

To pa so samo naši notranji problemi. Računati je treba še z današnjim stanjem na domačem in tujem tržišču.

Z reformo se je nekoliko zmanjšala preburna rast našega gospodarstva in potrošnje, kar je imelo za posledico tudi umerjenejšo potrošnjo gumijevih izdelkov. Na drugi strani pa so do sedaj zgrajene kapacitete v gumarski industriji že predimenzionirane za trenutne domače potrebe, zato je treba računati celo na upadanje prodaje na domačem tržišču, posebno predragih ali premalo kvalitetnih izdelkov. Kupec bodo vedno bolj premišljevali, kakšno protivrednost dobijo za svoj denar. Kritično bodo primerjali ceno s kvaliteto in stanjem tehničnega

Pnevmatika, ki pri naši proizvodnji zavzema približno 75 % proizvodnje, zahteva vedno bolj natančno delo. — Na sliki: merjenje kota kordnih nit pri avtoplašču za potniške avtomobile.

— zboljšanje kvalitete pri žičnih veloplačih 29.626 SD

— tovarne zračnice z dodatkom SK 16.820 ND
nih veloplačih 29.629 ND

— sprememba zmesi za potniške zračnice 17.820 ND

— uvedba protektorja 205.40
21.500 ND

— sprememba konstrukcije žičnih jeder 6.498 ND

— sprememba zmesi za transportne trakove 8.750 ND

Ze našete spremembe zagotavljajo cca 26 milijonov SD mesečnih prihrankov samo pri materialu. Čeprav so to znatni prihranki, s tem ne moremo biti zadovoljni. Glavni problemi, ki zmanjšujejo finančni efekt podjetja, so po našem mnenju še vedno:

— kvaliteta;

— surovi in neuporabljeni odpadki korda in tkanin;

— reklamacije, zaradi česar samo pri avto in velopnevmatiki zgubimo mesečno preko 53 milijonov SD. Seveda bi toliko lahko prihranili, če bi bili vsi izdelki prve kvalitete, če sploh ne bi bilo odpadka in reklamacij, kar pa ni mogoče doseči, lahko pa bi prihranili vsaj eno tretjino teh sredstev! Kakšna pa naj bo naša dejavnost v tekočem letu? Gotovo si ne smemo postavljati nekih neizvedljivih načrtov, ampak le take, ki bodo pri razpoložljivem strokovnem kadru in možnostih dali najboljše finančne rezultate. Zato bi bilo glavno težišče dela na:

— ugotavljanju in odpravi vzrokov za preklasifikacijo izdelkov;

— odpravi vzrokov za reklamacije;

napredka, ki ga določen izdelek predstavlja. Važno pa je tudi, kaj smo sposobni kupec poleg izdelka še nuditi (servis, nasvete itd.).

Vedno hitrejša vozila in vedno boljše ceste (brez omejitve hitrosti) pa predstavljajo še prav posebne zahteve za kvaliteto. Ne smemo več dovoljevati različnih odstopanj na račun varnosti! Plašč že dolgo ni več samo dodatek, ampak pomemben konstrukcijski element modernega avtomobila.

Se bolj previdni pa bomo morali biti pri izvozu. Tam je treba računati še na karakteristike avtomobilov, katerim so naši plašči namenjeni in na posebne cestne in hitrostne pogoje, ki jih pa največkrat premalo poznamo. Zaradi vedno ostrejših konkurenčnih borbe na tujem tržišču ne bomo uspeli samo z nizkimi cenami, temveč bo potrebna tudi boljše kvaliteta.

Zato se prej navedenim nalogam pridružujemo v letu 1967 še naslednje:

— zboljšanje kvalitete naših izdelkov z uporabo enakomernejših surovin in z večjo pazljivostjo pri izdelavi;

— skrb za večji tehnični nivo naših izdelkov.

Vse to pa bo možno doseči le, če bodo vsi sodelavci razvojne službe, pa tudi vse ostale strokovne službe in neposredni proizvajalci zainteresirani za napredek podjetja. Zato naj tudi samoupravni organi podpirajo vse ukrepe, ki bodo prispevali k znižanju stroškov, upoštevanju delovnega časa, večji tehnološki disciplini ter zmanjšanju odpadka in škarta.

KAJ SMO VIDELI V TOVARNI FORD

Tovarno fordovih avtomobilov, ki stoji v bližini Kölna, je pomagal ustanoviti leta 1948 tedanji kölnski župan K. Adenauer. Ob ustanovitvi je štela 600 zaposlenih in zavzemala precej manjšo površino kot danes, ko ima 31.000 zaposlenih. Od tega je 10.000 uslužbencev, ostalo delavci (zelo avtomatizirani!). Polovica delavcev je tujcev — samo Turkov je 6.500, Italijanov 2.000. Delavci teh dveh narodnosti torej prevladujejo, zato so tudi vsi napisi in jedilni listi napisani tudi še poleg nemščine v turščini in italijanščini.

Skoraj cela tovarna sloni na ameriškem sistemu dela — na tekočem traku. Delavec zasluži na takem delovnem mestu od 4,5 do 5 DM na uro. V tovarniški kantini dobe kosilo (enolončnico) po 50 PF, kompletno kosilo s slaščico pa 1,50 DM, dietična hrana za 1 DM. Delajo 16 ur dnevno, ker stroji ne morejo pripraviti več elementov, da bi jih v tem času lahko vgradili v šasijo.

Tovarna trenutno proizvaja približno 50 tipov raznih ford-vozil in ima svoj raziskovalno-konstruktorski oddelek, kjer stalno delajo pri izpopolnitvi že obstoječih tipov vozil. Imajo zelo skrbno opremljen kontrolni oddelek, kjer precizno preizkušajo elemente, ki jih vgrajujejo v avtomobile.

Tehnologija dela je organizirana po sistemu luknjanih kartic ter s pomočjo obratne televizije, tako da strokovnjaki iz centralne pisarne kontrolirajo vsak pred svojim televizijskim aparatom potek dela.

Vsi proizvedeni avtomobili so že naročeni, to je, na vsaki že obarvani šasiji, ki se premika po tekočem traku, je nalepljen list, na katerem so napisane želje kupca za barvo sedežev, avtomobilske šasije, vloženi preprog in druge podrobnosti, tako da bi na koncu tekočega traku kupec v tehnološkem smislu že lahko prevzel naročeni avtomobil, treba je urediti samo še komercialne zadeve. S tem pa si seveda zagotove tudi takojšnja plačila svojih proizvodov.

Objavljamo nekaj posnetkov nekaterih preizkusov, ki jih naredijo v podjetju obvezno ob adaptaciji novih tipov vozil s spremenjenimi strojnimi deli.

Slika 1: Pripravljanje aparatov za ugotavljanje ropota v vozilu.

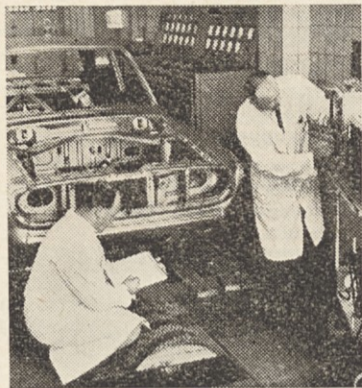
Slika 2: Kontrola nastajajočega šuma in ropota izven avtomobila

Slika 3: Popolna izolacija vozila s poizkusnim voznikom v akustičnem prostoru.

Slika 4. Za vozilo je važno, da ima estetsko obliko, da ima odgovarjajoče varne strojne dele in da samo »sedi« na cesti. Elektronske merilne naprave registrirajo vsako njegovo reakcijo v zvezi s stabil-

nostjo na poti. Temeljito preizkušanje novega modela zahteva tisoče in tisoče poskusnih kilometrov. Računati je treba, da od prve zamisli oz. poskusov pa do vožnje novega vozila pretečejo povprečno 3 leta.

V te namene so v nekem pogledu tehniki presadili cesto v laboratorij. Zunanje rezultate skušajo

Pripravljanje aparatov za ugotavljanje ropota v vozilu. Kontrola nastajajočega šuma in ropota.

IZŽREBANCINOVOLETNE NAGRADNE KRIŽANKE

V sredo, 18. januarja, smo v uredništvu izvedli žrebanje nagradne križanke, ki je bila objavljena v novoletni številki našega glasila 28. decembra lani. Pravočasno smo prejeli 63 rešitev, nagrade pa prejmejo naslednji reševalci:

1. nagrada — 7.000 SD — Zofka Grozl — SOP
2. nagrada — 6.000 SD — Marica Hacc — KS
3. nagrada — 5.000 SD — Vid Gazvoda — RTS
4. nagrada — 4.000 SD — Rozman Mimi — RTS
5. nagrada — 3.000 SD — Kolman Marijanca — Valjavčeva 33
6. nagrada — 2.000 SD — Benedik Mira — saldakonti

Vsem izžrebanim reševalcem naših križank iskrene čestitke.

SAVIZMI

Če bi hoteli kaznovati vse disciplinske prekrške v naši tovarni, bi morala disciplinska komisija delati vsak dan 8 ur.

Kadar nekdo v enem dnevu naredi več kot običajno, misli, da mora zato nekaj dni počivati.

Uveljavljanje nagrajevanja po delu je kot poledica: če bolj hitimo, več nevarnosti je, da nas bo zaneslo. Toda to pa ne pomeni, da se lahko premikamo ležerno.

Trditev, da je nekdo edini in najboljši (funkcionar, strokovni delavec) je nelogična: če je edini, ne more biti najboljši, če pa je najboljši, ne more biti edini.

Pravijo: Jugoslavija je na svetu prva po številu sestankov. Toda mi prednjačimo z ustvarjanjem problemov.

Popolna izolacija vozila z preizkusnim voznikom v službenem prostoru.

dobiti na laboratorijski napravi, kjer dosežejo približno 18.000 km v 5 dneh, to je, v 5 dneh zvedo, če del, ki ga preizkušajo, lahko vgradi v avtomobil, ali ga morajo še ojačiti.

Slika 5: Laboratorijska naprava, ki omogoča hitro preizkušanje strojnih delov avtomobila.

Slika 6: Strojni blok se pomika od postaje do postaje (pozicija) na tekočem traku, vsak delavec doda odgovarjajoče dele.

Slika 7: Preizkušanje šasije v koncentrirani »solni megli«, s čimer se preizkuša odpornost proti koroziji, tu puste šasije nekaj tednov. Nato hitro premeste šasije v tropsko vroči prostor, v prah z žveplovim dioksidom ter v prostor, kjer improvizirajo naliv. Dokler šasija ne zdrži zadovoljivo vseh teh preizkusov, tehniki niso zadovoljni in toliko časa poizkuse ponavljajo z novimi materiali.

Slika 8: V vsaki 19. sekundi zapusti nov avtomobil preizkusno napravo na koncu tekočega traku.

(Nadaljevanje prihodnjic)

Vsaki 19 sekund zapusti nov avtomobil preizkusno napravo, na koncu tekočega traku.

Strojni blok se pomika od postaje do postaje (pozicija na tekočem traku); vsak delavec naredi svoje delo (operacijo) na koncu traku pa avtomobile preizkušajo.

Za vozilo je važno, da ima estetsko obliko, da ima trdne strojne dele in da lepo »sedi« na cesti.

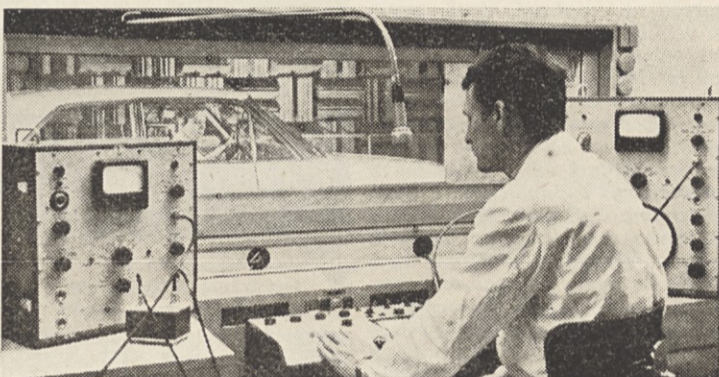
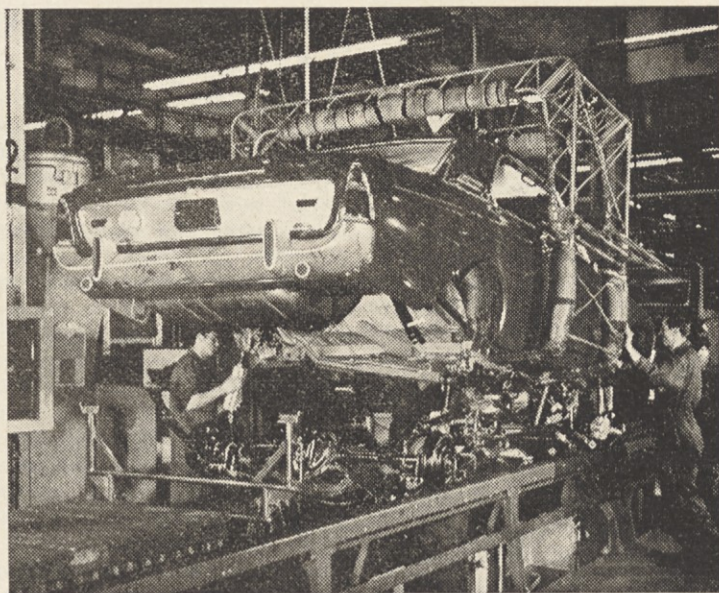
Dom na Pokljuki vabi

»Poključka bajta« (tako ji pravimo Savčani) nudi članom kolektiva možnost, da izkoristijo svoj prosti čas. Zdi se mi, da jo veliko premalo izkoriščamo. Še posebno sedaj, ko smo vložili precejšnja sredstva za obnovitev. Res, da je med prazniki vedno polna, vendar so dnevi, predvsem proste sobote in nedelje, ko je skoraj prazna. Člani kolektiva, oglasite se pri službi za družbeni standard. Tam vas bodo prav radi napotili na Pokljuko, saj vedo, zakaj. Vedo, da je oddih na gorskem zraku nekaj prijetnega. Vedo, kako se človek počuti v prostoru, ki je pripravljen za počitek. Z večjim elanom bomo nato delali v proizvodnji in strokovnih službah. Mogoče se bo kdo temu smejal, toda tisti, ki je bil v našem domu na Pokljuki, ga bo še in še obiskal. V bližini doma so idealni smučarski tereni. Ne samo za smučarje, ki jim ni ovira še tako strmo področje, ampak tudi za smučarje začetnike. Užitek je sončiti se sredi snega. Na Pokljuki namreč ne manjka tudi pozimi sonca.

Za smučarje je pripravljena vlečnica, ki jo je pripravil sosed — Sporhotel. Toda največja in najboljša zabava je v našem domu, če si jo po svoji volji pripravimo (če je bila družba dobra, smo jo še vedno pripravili). Če ne drugače, pa vsaj takrat, ko kuhajo obroke in okrepiča. Marsikatera (ali marsikateri) se nauči delati z lonci, ponvami in podobno. Celo več, pravi kuharji postanejo. Prerojeni se ljudje vračajo zopet domov in naslednji dan na svoja delovna mesta.

Izkoristimo našo »Poključko bajto« do zadnjega kotička in zadnje proste ure, saj bo le na ta način služila svojemu namenu in vedeli bomo, zakaj jo imamo. Postala bo center rekreacije in pojem Savčanov. Savčani pa bodo dobili svoje mnenje o njej in o tistem, kar se tam pridobi. Zdravje, volja in veselje do dela!

TONI HORVAT

KAKO DELIMO DOHODEK

Z namenom, da bi pripomogli k še boljšemu delu organov upravljanja in z željo, da bi člani kolektiva kar najbolje spoznali problematiko gospodarjenja, smo se namenili, da v letošnjem letu uvedemo v našem glasilu tudi rubriko ali mali leksikon.

V nadaljevanju bomo objavljali informacije s področja gospodarjenja in poslovanja. Razlage manj znanih besed (pojmov) in drugo. Za sodelovanje v tej rubriki bomo naprosili naše strokovne delavce. Skušali bomo mali leksikon objavljati vedno na istem mestu in v enakem obsegu. To bo omogočilo tistim, ki si bodo leksikon izrezovali, da ga bodo lahko speli in kompletirali. (Kdor bo želel, mu bomo to naredili mi).

Ker želimo, da bi bila nova rubrika zanimiva za večino naših delavcev, vas prosimo, da nam svetujete, kaj bi po vašem mnenju tudi morali objaviti (lahko tudi slikovno).

Danes smo za prve dve strani pripravili informacijo o delitvi dohodka.

1. Celotni dohodek
Iztrošek za prodano blago (po prodajni ceni)

— plačana realizacija + drugi dohodki (izredni dohodki — presežki pri inventuri — prejete zamudne obresti — blagajniški popust ipd.);

— porabljena sredstva — osnovni material, pomožni material, stroški za popravila, material za izdelke, prevozniki stroški, stroški za material, amortizacija, energija, investicijsko vzdrževanje, stroški reklame in propagande, najemnine in ostali stroški;

Neto produkt (narodni dohodek oz. skupna akumulacija)

— delež (participacija) skupnosti pred delitvijo dohodka

— obresti na poslovni sklad,

— obresti na kredit,

— zavarovalne premije,

— dodatni prispevki za socialno zavarovanje,

— prispevek za uporabo mestnega zemljišča,

— vodni prispevek,

— drugi prispevki in članarine;

— delež (participacija) podjetju pred ugotavljanjem dohodka

— osebni izdatki za dnevnice, za prevoz na delo, za zaščitno obleko in obutev, stroški za izobraževanje kadrov in ostali osebni izdatki, ki bremenijo poslovne stroške;

Dohodek

— del za bruto osebne dohodke A) neto osebni dohodki B) prispevki iz osebnih dohodkov (prispevki iz delovnega zavarovanja, prispevek za socialno zavarovanje, prispevek za zaposlovanje, stanovanjski prispevek, prispevek za obnovo Skopja, prispevek za regrese;

— prispevek iz ostanka dohodka za obnovo Skopja v višini 2%, — prispevek v rezervni sklad podjetja,

— prispevek v skupne rezerve gospodarskih organizacij.

Dopisujte v
glasilo SAVA

(popotni zapiski s specializacije v Romuniji — III. del)

Ker smo zadnjič nekoliko več pokramljali o delu v največji gumarski tovarni v Romuniji, vas bo verjetno še zanimalo kako so v Danubiani plačani. Delitev osebnega dohodka je pri njih precej drugačna. Na vseh delovnih mestih imajo ljudje osnovno plačo in glede na izpolnjevanje plana in kvaliteto skupinske premije. Naj naštejem nekaj primerov povprečne plače v avtopnevmatikarni Danubiana. Konfekcioner tovornih plašev 2.000 lejev mesečno, mešalec pri mešalniku valjarne 2.000, konfekcioner avtozračnic 1.700, laborant 1.300, snažilka 800, inženir tehnolog v proizvodnji 2.700, mehanik-vzdrževalec 1.700, mojster v proizvodnji 2.300 lejev. Baje se povprečje romunskih osebnih dohodkov (v vsej deželi) giblje nekje med 1.100 in 1.400 lejev mesečno.

Koliko je to denarja? boste gotovo vprašali. Vsako preračunavanje v dinarje je brezsmiselno, ker ne bomo dobili realnih števil. Več bodo povedale cene nekaterih artiklov. 1 kg sladkorja stane 9 lejev, 1 kg belega kruha 4,40, steklenica jogurta 1 lej, 1 kg jabolka 3-10, 1 kg sira 24-35, pivo 1/21 4-5. Cena moškim čevljem se giblje od 90 do 300 lejev, dežniki srednje kvalitete stanejo od 120 do 150 lejev, ženska jopica ali puloverji 200-400, moška srajca 70 do 220 (nylon), kolo Karpata 690, moped 68 ccm 4.190, televizor z malim ekranom (s precej manjšim kot je v prodaji pri nas) 4.000, skromna zakonska spalnica okoli 8.000 lejev.

Ce je človek lačen, vsaj v Bukarešti ni v zadregi. Mreža malih in velikih restavracij, bifejev, zajtrkovalnic in drugih sličnih lokalov je silno razpredena po mestu. Izbor jedil in pijač je večinoma zelo raznovrsten. Razen nekaterih njihovih nacionalnih jedi najdete povsod jedilnik, ki je primeren za povprečnega Evropejca. Vsi lokali so izredno čisti, postrežba solidna in hitra — ne tako kot običajno pri nas. Omenbe je vredno tudi to, da so enako prijazni do domačinov kot do tujcev. Bakrene posode z raznimi steklenicami pijače in kosi ledu so ob vsaki mizi na razpolago. Romuni največ pijejo pivo, ki pa vsaj za naše pojme ni posebne kvalitete.

Ljudje z dežele in iz predmestij po zunanem izgledu ne kažejo kakšnega visokega standarda, njihova obleka in obutev je več kot skromna. Mestni ljudje so napravljeni boljše in zlasti mladina je oblečena zelo okusno. Po ulicah in trgovinah se vidi mnogo truda za sodobnejšo modo. Zelo pa me je presenetilo sorazmerno veliko število beračev, ki po lokalih in cestnih vogalih beračijo.

Najživahnejši deli Bukarešte so živilski trgi; običajno so kar na prostem, le nekateri večji imajo tudi pokrite tržnice. Na teh prostorih najdeš res vse sloje romunskega prebivalstva in dobro izbiro blaga, vsekakor boljše kot v živilskih trgovinah. Agilen je predvsem privatni proizvodni sektor: kmetje s poljskimi pridelki in sadjem, mali obrtniki z drobnarijami, leseno robo, opankami in slično, pa razni mešetariji in seveda — firbci.

Utrip mestnega življenja se začne vsak dan sorazmerno pozno. Zjutraj so ulice precej prazne, trgovine se odpirajo šele med 8. in 9. uro, tovarne in uradi pričnejo med 7. in 9. uro. Ulice se razžive šele v poznih dopoldanskih urah. Resnično razgiblje pa se Bukarešta šele proti večeru. Mentaliteta romunskega človeka je takšna. Večerno življenje je za njih privlačnejše. Ne da se seveda govoriti o nočnih lokalih, barih, sumljivih hišah in podobno, kakršni so na primer v Parizu, Atenah ali Napulju. Vendar ljudi je zvečer polno na ulicah, na prireditvah, v lokalih ali v trgovinah, ki so odprte do 21. ure ali še dalje.

Glavno prevozna sredstva prebivalstva romunske prestolnice so avtobus, trolejbus in tramvaj. Teh je res ogromno, pa so kljub temu skoraj vedno natlačeni. Vožnja ni draga, stane le 30 banijev (1 lej je

Motorizacija je zajela tudi Romunijo. Večinoma srečujemo vzhodna vozila Moskvič, Varšavo in Wartburg. Skode so zelo redke, v novejšem času pa zelo narašča število Fiatov 750 in 850 ter Renaultov 10. Avtopark podjetij in zlasti dežurnih ustanov je seveda bogatejši.

Soferji ne upoštevajo preveč cestnih »zeber«, tako da moraš biti kljub odprtim zelenim signalom za pešce krepko previden. Seveda tudi pešci ne zaostajajo in na veliko kršijo cestno-prometne predpise. Miličniki včasih ostanejo nemočni.

Mestne ulice so zelo široke in različne kvalitete. V predmestjih in vaseh, kjer ni tlaka, pa je blata toliko, da je včasih, celo tovarnjaku težko prodirati. Glavne ceste na deželi so asfaltirane, vendar ne najboljše. Promet se razvija za naše pojme zelo počasi. Veliko oviro predstavljajo kamioni, ki jih pogosto srečuješ, ko stojijo z okvarami sredi ceste (seveda brez varnostnih trikotnikov ali osvetlitve ponoči).

Glavno mesto Romunije je ne-prestano prizorišče številnih kulturnih in športnih prireditev. Zato je v mestu veliko aren, muzejev, galerij, stadionov in drugih športnih objektov. Skoraj neverjetno je, s kolikšno skrbjo in natančnostjo so urejeni zlasti muzeji in umetniške galerije. Človek z užitkom stopa med umetninami, od katerih so mnoge svetovnega slovesa. Tudi operna hiša je vedno dobro zasedena. Skoraj vsak dan gostuje po eden ali več pevcev iz drugih oper.

Skušal sem prikazati nekaj prerezov iz življenja romunskega človeka in do dela gumarjev Danubiane. Kot povsod, je tudi tam

Glavna prometna žila Bukarešte

Del tržnice v Bukarešti

100 banij) ne glede na razdaljo. Motorna kolesa so silno redka, še bolj pa navadna kolesa — niti deset jih v vsem času nisem videl. V zadnjem času močno narašča število osebnih avtomobilov.

življenje pestro in zanimivo. Kljub težavam in pomankljivostim je na ozemlju med Karpata in Donavo videti ogromen napredek.

(Konec)
JANEZ PONEBSEK

S častnega sodišča

»Tožilec zvezne gospodarske komore pri častnem sodišču je tožil neko podjetje iz Zagreba, češ da je s svojim zunanjetrgovinskim poslovanjem pridobilo imovinsko korist od raznih inozemskih firm na ta način, da je dovolilo, da so te inozemske firme nosile stroške bivanja strokovnjakov tega podjetja v inozemstvu. Tožilec je smatral, da je podjetje s takim poslovanjem prizadelo svoj ugled in ugled države ter kršilo člen 119 tč. 1 Zakona o blagovnem prometu in uslugah v inozemstvu. Zato je predlagal sodišču, da uvede postopek proti temu podjetju in izreče eno od mer družbene discipline.

Toženo podjetje je potrdilo navedbe tožilca in se zagovarja, da z inozemskimi firmami, kamor so pošiljali svoje strokovnjake, vzdr-

žujejo stalne poslovne stike in da pošiljanje strokovnjakov nima nobene zveze z zunanjetrgovinskim poslovanjem s temi firmami in da so bili strokovnjaki poslani na povabilo inozemskih firm z namenom, da se spoznajo z njihovimi dosežki na strokovnem področju. Zagovarjalo se je, da je šlo v konkretnem primeru za plačilo stroškov bivanja v času inštruktaže, ki so jo inozemske firme organizirale za vse strokovnjake svojih poslovnih partnerjev. Navedlo je, da je postalo že običajno, da inozemske firme pozvane strokovnjake tretirajo kot svoje goste. Toženo podjetje smatra, da s takim poslovanjem ni prizadelo svojega ugleda, niti ugleda naše države in je predlagalo, da se tožba za-

vrne in podjetje oprosti vsake odgovornosti.

Toda častno sodišče je ugotovilo, da je toženo podjetje odgovorno, ker je prejelo imovinsko korist od raznih inozemskih firm s tem, ker je pristalo, da pošilja svoje delavce v inozemstvo na stroške te firme in tudi zaradi tega, ker z ozirom na njihovo višino in naravo ti stroški presegajo mejo priložnostnih in običajnih v mednarodnem zunanjetrgovinskem poslovanju. S predpisi je namreč določeno, da je prizadet ugled naše države oziroma gospodarske organizacije, kadar gospodarska organizacija ali njen predstavnik dobi od inozemske osebe, v zvezi z zunanjetrgovinskim poslovanjem neko imovinsko korist, kot na primer določen predmet, vsoto denarja, provizijo, plačilo stroškov bivanja itd. Za pridobitev imovinske

Uspeh učencev poklicne gumarske šole na »Novoletnem turnirju«

Štiriindvajsetega decembra 1966 so učenci naše šole organizirali novoletni turnir za prehodni pokal. Tega turnirja se je udeležilo šest ekip, in sicer: Gimnazija Kranj, Gimnazija Jesenice, Gimnazija Škofja Loka, TTS, ŠC Iskra in PGS. Ekipa so bile razdeljene v dve skupini:

A skupina
Gimnazija Kranj
TTS
ŠC Iskra
B skupina
PGS
Gimnazija Jesenice
Gimnazija Škofja Loka
Rezultati A skupine
Gimnazija Kranj : ŠC Iskra — 46:38 (24:12)
TTS : ŠC Iskra — 41:56 (11:28)
Gimnazija Kranj : TTS — 58:50 (36:31)

Rezultati B skupine
PGS : Gimnazija Jesenice — 60:42 (28:25)
PGS : Gimnazija Škofja Loka — 46:23 (20:12)
Gimnazija Škofja Loka : Gimnazija Jesenice — 38:26 (12:19)

Tekma za 3. mesto in 4. mesto
ŠC Iskra : Gimnazija Škofja Loka 74:41 (46:21)
Finalna tekma
Gimnazija Kranj : Sava — 56:52 (21:21)

Sodila: Klavora in Zupančič
Dvorana TTS, gledalcev 200
Gimnazija: Čemažar (13), Nadižar (24), Engelsberger (3), Ankrst (6), Ročič, Maurič, Zupan in Lasič

Sava: Gruden (4), Šeruga (2), Tomovski (1), Mlakar (10), Carl (10), Ažman (19), Mravlje (2), Mikulič (3), Tekavec (1).

Tekma je bila zelo razburljiva in zanimiva, saj sta se ekipi ves čas menjavali v vodstvu, čeprav ima gimnazija v svojih vrstah nekaj odličnih igralcev Triglava. Toda igralci Save so igrali odlično kljub veliki premoči gimnazije in s tem navdušili številne gledalce.

V tretji minuti drugega polčasa so bili celo v vodstvu s šestimi točkami (30:36), toda zaradi nezkušenosti in napačnih podaj se je potek igre spremenil in gimnazija je prišla v vodstvo. K temu so pripomogli zlasti Nadižar, Čemažar in Maurič. Zaradi petih os. napak so morali trije najboljši igralci Save zapustiti igro, kar je doobro izkoristila gimnazija in tako zmagala z minimalno prednostjo. Vseeno pa je treba povedati, da je bila zmaga gimnazije zaslužena.

Najboljši v ekipi gimnazije so bili: Nadižar, Čemažar in Lasič; pri ekipi Save pa Mlakar, Ažman in Carl.

S tem so dokazali, da denar, ki so ga dobili od tovarne, ni bil vržen v koš, saj so bili na prvem turnirju 29. XI. 1966 od petih ekip četrti. Za to pa se moramo zahvaliti v veliki meri tudi tov. Kužniku, ki nam je omogočil sredstva. Obenem se zahvaljujemo tudi našemu trenerju, igralcu Triglava, Janezu Ažmanu.

Rano zjutraj sem začela pometati po naši novi hali, ki ji pravimo tehnična. Ne vem, ali je dobila ime po izdelkih, ki jih tu izdelujejo, ali pa po tehnikih, ki je tu. Zdi se mi, da po tehniki ravno ne najbolj. Saj sem videla precej novih strojev, še več pa starih, ki so bili prej po raznih oddelkih v obratu I in II. Kar začudila sem se kupu starih kalupov ali obročev (ne vem, kako se imenujejo) v oddelku za klinasta jermena. Res, da so postavili neka stojala, ki so verjetno še bolj stara, in kalupe vložili vanje. Poglejte si jih, saj stojijo približno na sredini cele hale. Žalostno! Mistila sem, da so polni prahu, pa sem parkrat mahnila z metlo po njih, toda brez koristi. So pač že take barve, da izgledajo še bolj stari kot so. Vprašala bi, ali je to za v staro šaro, ali so še uporabni, čeprav stoji

zraven postrojenje za najmodernejšo proizvodnjo klinastih jermen, vsaj tako zatrjujejo naši možje. Upam in želim, da bi to nekam drugam postavili, da ne bi bodlo v oči mene (in mogoče še koga drugega).

Žalostna sem odšla iz hale, toda še bolj bi bila žalostna, če bi padle name »dile«, ki visi nad štirivaljčnim kalandrom. Tresti sem se pričela, ko sem opazovala vrle delavce, kako brezskrbno hodijo pod to viševno skladovnično desk. Je pač tako. Tam so montirali s pomočjo teh desk tir za dvigalo, pa so pozabili nanje. Na eni strani so se delno že odpele in čakajo na človeka, ki jih bo snel, da ne bodo ogrožale mmočoidih. Ali je to delo bilo končano? Če je, potem jih odstranite, da ne bo nesreče, jaz se bom že toliko pazila, da ne bodo padle name.

koristi pa se to ne smatra, če pridobljena manjša imovinska korist z vozrom na višino in obliko ne presega mej priložnostnega običajnega zunanjetrgovinskega poslovanja. Iz tega predpisa je razumljivo, da je za kršenje ugleda naše države oziroma gospodarske organizacije potrebno:

1. da je gospodarska organizacija ali njen predstavnik prejela od inozemske osebe imovinsko korist;

2. da je bila ta imovinska korist sprejeta v zvezi z zunanjetrgovinskim poslovanjem in

3. da prejeta imovinska korist ne predstavlja priložnostno darilo, kakršno je običajno v mednarodnem zunanjetrgovinskem poslovanju.

V omenjenem primeru je bilo sporno, če je materialna korist pridobljena v zvezi z zunanjetrgovinskim poslovanjem, ali če predstavlja priložnostno obdarujevanje običajno v zunanjetrgovinskem poslovanju.

Častno sodišče je ugotovilo, da so bili strokovnjaki podjetja v inozemstvu zaradi spoznavanja z izdelki, ki so predmet zunanjetrgovinskih podjetij, torej je bilo poslovnega karakterja in ne strokovno izobraževanje. Sodišče je smatralo, da pridobivanje imovinske koristi v obliki plačanja stroškov bivanja ni mogoče smatrati kot priložnostno ali kot običajno. Tekšna imovinska korist v skrajnem primeru predstavlja angažiranost, ki lahko vpliva ne samo na uspešno zaključevanje konkretnih poslov, temveč tudi na uspešno opravljanje zunanjetrgovinskih nalog, kar so tudi upoštevali pri oblikovanju navedenih zakonskih predpisov.

Izveček smo objavili, ker smatramo, da bi morda zaradi nepoznavanja lahko tudi v našem podjetju prišlo do podobnega kršenja zakona o blagovnem prometu in uslugah z inozemstvom. -jn